

med 420 Kr. til 5 700 Kr. og derefter hvert 3. Aar med 900 Kr. indtil 7 500 Kr., medens Statstilskuddet til Privatseminariernes Lærere efter Lovbekendtgørelse af 27. April 1938 § 1 er sat i Forhold hertil.

Dette foreslaas gennemført paa den Maade, at det *almindelige* Tilskud til Lærerløn — som hidtil Halvdelen af Skolens Udgifter — kan ydes i Forhold til en Aarsløn af indtil 5 700 Kr. for en fuldt beskæftiget Lærer (18 ugentlige Timer), og at der yderligere af Statskassen ydes Lærerne et direkte *Alderstillæg* af 600 Kr. efter 5 Aars fast Ansættelse, stigende hvert 5. Aar med 600 Kr. indtil 1 800 Kr.

For yderligere at modarbejde et lavt Lønniveau har den Tanke været drøftet i Udvalget, at det fulde Tilskud — Halvdelen af Udgiften — kun skulde udredes til Lønninger af en vis Størrelse (3 600 Kr.), medens det for lavere Lønninger skulde gradueres efter Lønnens Størrelse. For Højskolerne er imidlertid en stadig Tilgang af unge Lærere ønskelig, og desuden er der ved en Højskole altid Brug for Lærerkrafter til Undervisning i mindre krævende Fag. Disse Lærere vil det ikke i Almindelighed være rimeligt eller nødvendigt at lønne med 3 600 Kr., men naar deres Lønning iøvrigt staar i et rimeligt Forhold til Varigheden af deres Ansættelse eller til Arbejdets Omfang og Beskafenhed, finder man ikke, at der principielt er nogen Begrundelse for, at Tilskuddet til deres Lønning ikke skulde ydes med de normale 50 pCt. For dog at angive en Bundgrænse, under hvilken en Højskolelærers Lønning ikke bør gaa, foreslaas det derimod, at Tilskud til Lærerløn gøres betinget af, at den af Skolen betalte Lærerløn ikke for nogen Lærer er under, hvad der efter Timetallet vil svare til den i Lærerlønningensloven af 28. April 1931 § 33 fastsatte (normale) Løn for en Andenlærer paa Landet (2 220 Kr. stigende indtil 3 780 Kr. efter 15 Aars Forløb), saaledes at en fuldt beskæftiget Lærer, hvis aarlige Timetal sættes til 540 Timer, skal oppebære mindst denne Lønning, og Lærere med mindre Timetal en Løn, der staar i Forhold dertil.

En Del af den tilskudsgivende Lønning kan som nu bestaa i Kost og Logi eller Familiebolig. Man har ikke hidtil fulgt ensartede Regler for Beregningen af Værdien af disse Ydelser; men det vil være rimeligt, at der, samtidig med at nye Bestemmelser om Tilskuddets Beregning kommer til Anvendelse, fastsættes nærmere Regler i saa Henseende.

Ved Beregningen af Lærerlønstilskuddet er det Tanken, at Lønningen for Undervisning paa en Skoles Fagafdeling fremtidig skal medregnes (jfr. ovfr. Sp. 3355).

Bestemmelsen om Tilskud til *Undervisningsmidler* svarer til den nugældende Regel. Af Hensyn til en Forenkling af Tilskudsreglerne kunde der være Spørgsmaal om at lade dette Tilskud bortfalde og betragte det som dækket af Grundtilskuddet; men det er heroverfor gjort gældende, at Tilskuddet virker som en Opfordring til at anskaffe forbedrede Undervisningsmidler, som vilde bortfalde, hvis det indgik i Grundtilskuddet som en Del af dette.

Derimod foreslaar man ikke Tilskuddet til *Forstanderløn* opretholdt. Det har hidtil været beregnet som Tilskud for Forstanderens Arbejde som Lærer, hvad der ikke kan betegnes som rationelt. Paa den anden Side er det vanskeligt at finde nogen almindelig Maalestok for Tilskuddets Beregning, og Forstanderens Indtægter vil ogsaa efter Sagens Natur i det væsentlige komme fra det Overskud, som Skolens Drift afkaster; dette vil ogsaa gælde, selvom Forstanderen ikke ejer Skolen, men lønnes af denne, idet Skolens hele Økonomi altid vil være bestemmende for de Vilkaar, der bydes Forstanderen, hvis Person er af saa afgørende Betydning for Skolens Virksomhed. Da nu den foreslaaede almindelige Forbedring af Skolernes Vilkaar direkte og indirekte vil gavne Forstanderne, har man ment, at det almindelige Tilskud til Forstanderløn kunde bortfalde, navnlig naar der, som foreslaaet i Stk. 2, ydes samme Alderstillæg til Forstanderen som til Lærerne.